

Itineraris senyalitzats al Parc de la Serralada de Marina

GR 92. Sender del Mediterrani. De Tiana a Montcada i Reixac

Itinerari pedagògic del torrent de les Bruixes a Torribera*

SL-C 96. El Rocar* 

SL-C 140. La vall de Pomar* 

SL-C 141. De Torribera a Puig Castellar* 

SL-C 142. El torrent de l'Amigó* 

SL-C 143. Al voltant de Sant Pere de Reixac*

SL-C 144. La vall de Sant Jeroni de la Murtra* 

SL-C 145. La vall de Montalegre* 

SL-C 146. De la font de l'Alba a la Conreria

SL-C 147. De la font de l'Alzina al Puig Castellar*

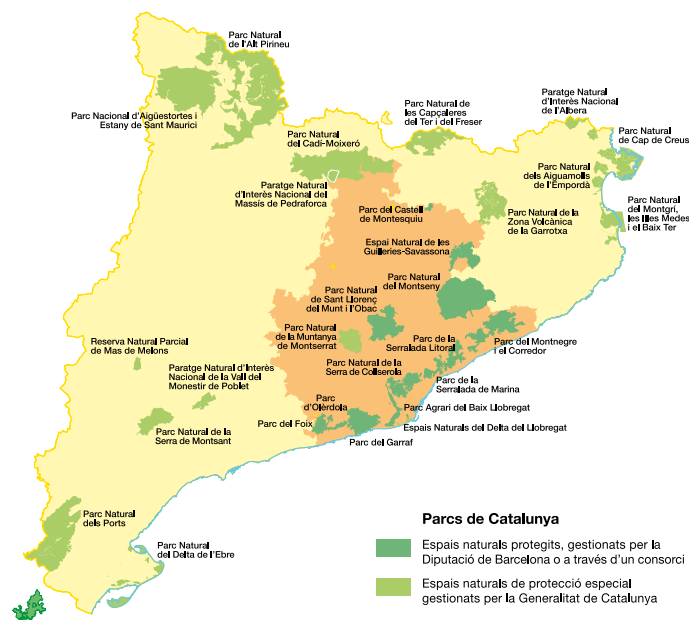
SL-C 148. La font del Tort* 

SL-C 149. De Sant Pere de Reixac al turó de les MaleSES* 

SL-C 150. De la Conreria al turó de les MaleSES*

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

 Fullet disponible



Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs



Gabinet de Premsa i Comunicació. Textos: Fernando Carraller. D.L. B 19241-2018. Paper procedent de fonts responsables amb el medi ambient

© Fernando Carraller

ITINERARIS SENYALITZATS SL-C 96



El Rocar

Descobrim l'entorn de Tiana (I)



Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guàrdies-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.



**Diputació
Barcelona** | Àrea de Territori
i Sostenibilitat

Espais Naturals i Medi Ambient
Gerència de Serveis d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat



**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals
#DibaOberta

Parc de la Serralada de Marina



© Andoni Canela

Un espai natural protegit, envoltat de civilització, en què el paisatge humà s'endinsa muntanya amunt entre ambients mediterranis

Malgrat la pressió humana, el parc conserva la fauna i la vegetació característiques. El lleure i l'educació formen la part més beneficiosa d'un espai que ha sabut compatibilitzar la natura amb el patrimoni històric a través dels anys.



Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió.

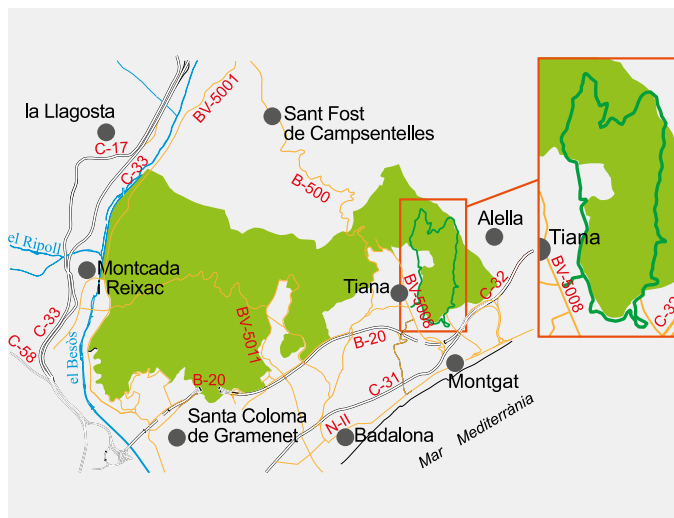
DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1996
Superfície protegida: 2.086 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc de la Serralada de Marina
Ctra. B-500, km 6
08391 Tiana
Tel. 933 956 336
p.smarina@diba.cat

Accés al punt d'inici



En cotxe

- Per l'autopista C-31, sortida 6 Montgat, i des de Montgat per la BV-5008 o el camí Vell de Tiana.
- Per la carretera B-20, sortida 23 Tiana-Montgat, i accés al centre per la carretera BV-5008.
- Per la carretera B-500, des de Badalona, Sant Fost de Campsentelles o Mollet del Vallès.

En trens de Rodalies

Des de l'Hospitalet de Llobregat en direcció a Maçanet-Massanes, amb parada a Montgat i des d'allà en el servei de bus.

En autobusos TUSGSAL

- B29 (Tiana, poliesportiu municipal - Badalona, Montigalà)
- B34 (Tiana, el Carmelità - Montgat, camí d'Alella)
- B35 (Tiana, can Gaietà - Montgat, camí d'Alella)

Característiques i recomanacions

Distància: 7,813 km

Desnivell: 200 m

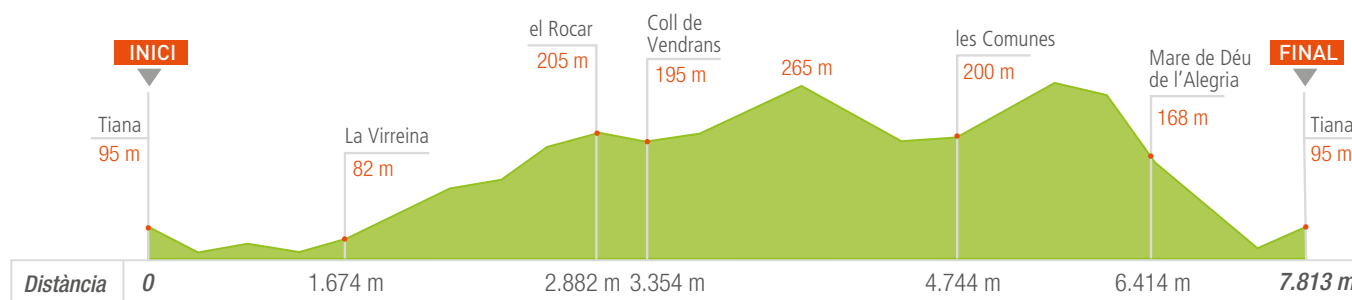
Durada: 2 h 15 min

Dificultat: mitjana

Senyalització: línia blanca sobre verd, SL-C 96

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics.
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta.
- Procureu no destorbar la fauna.
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu.



Descripció de l'itinerari

L'itinerari té l'inici a Tiana **1**, al parc de l'antic camp de futbol, a prop del passeig de la Vilesa, on podem observar tot un seguit d'edificacions de la darrerria del segle XIX i primeres dècades del segle XX, que conformen el primer eixample de la vila.

De Tiana al Rocar

Enfilarem pel carrer Escalfapé fins a la riera d'en Font. Seguirem la riera cap al mar i arribarem a la masia de Can Roca per un camí planer que travessa conreus fins al torrent de Can Gil, on hi ha canyes i restes de vegetació de ribera i ruderal amb presència d'espècies al·lòctones, com ara les cotorres argentines i les atzavares. Una pujada suau ens portarà fins al barri de la Virreina, on trobarem un punt d'informació del Parc de la Serralada de Marina. Des del Punt d'Informació de la Virreina **2** agafarem la pista asfaltada, seguirem les fites i, després d'una pujada suau, arribarem fins a una pista on hi ha una pineda amb brolles i un parell de magnífics exemplars de boles granítiques.



© Fernando Carceller

© Fernando Carceller

Del Rocar al coll de Vendrans

Tot seguint la pista arribarem a una corba tancada amb un encreuament des d'on surt el camí del Mig d'Alella **3**; seguirem a l'esquerra el camí que careneja i ens enfilarem per una pujada una mica costeruda, que ens condueix a un turó amb blocs granítics dispersos (el Rocar) **4**. Aquí podrem gaudir d'unes belles panoràmiques del Maresme, Sant Mateu i el mar, d'una banda, i el terme de Tiana i el Barcelonès, de l'altra.

Del coll de Vendrans a Tiana

El passeig per la carena que creua el coll de Vendrans **5** ens condueix fins a un encreuament de camins al peu del turó del Bessó **6**, envoltat de conreus de vinyes que s'estenen cap a la vessant meridional d'Alella. Abans de la verema veurem les vinyes i els seus ceps de pansa blanca i rosada esperant la propera veremada.

Des del coll del turó anirem carenejant i, a l'alçada de la urbanització (terme d'Alella) **7**, girarem cap a l'esquerra; sense perdre alçada seguirem el corriol tot vorejant el vessant de la muntanya fins al turó. Ens trobarem en un paisatge on predominen matolls, prats secs i restes de troncs testimonis del pas del foc que va cremar gran part del terme de Tiana l'estiu de 1994. Al cap d'un quart d'hora arribarem a una petita carena on podrem gaudir d'una bona vista de l'itinerari transcorregut i del que ens queda per recórrer. Travessarem la zona de les Comunes **8** amb pujades curtes però feixugues. Des d'aquest punt tot és baixada fins a l'ermita de la Mare de Déu de l'Alegria **9**.

Des de l'ermita de la Mare de Déu de l'Alegria, solament ens queda baixar al punt de partida per completar aquest itinerari circular.



© Fernando Carceller

El Rocar **4**

Les brolles d'estepes es poden observar als solells de la Serralada de Marina, sovint fent mosaics amb les pinedes de pi pinyer. Es tracta d'un matollar baix format per plantes arbustives que tenen el punt òptim de floració a la primavera. Entre els arbusts més comuns trobem les estepes (estepa blanca i estepa borrera), les branques i fulles de les quals porten resines balsàmiques i són plantes malacofil·les, és a dir, les fulles marceixen en ple estiu i en cauen moltes; entre les plantes aromàtiques més comunes tenim els caps d'ase, amb propietats antisèptiques, i el romaní, utilitzat a la cuina i com a planta medicinal. Aquesta serralada està constituïda en gran part per materials granítics, que formen relleus alineats paral·lelament al mar, amb pendents suaus i carenes aplanades, on s'han encaixat un seguit de rieres en sentit transversal. El modelat del paisatge comporta dos processos: la meteorització i l'erosió. El primer degrada les roques per via física i química. En aquesta zona predomina la meteorització química; l'aigua, carregada de diòxid de carboni atmosfèric, provoca l'alteració del granit i forma un mantell de sorra, anomenat sauló. La meteorització química pot actuar mitjançant una descamació i formar un relleu en boles granítiques: nuclis granítics no alterats que apareixen quan els agents erosius (aigua, vent...) han escombrat el granit desfet (sauló) que els envoltava. De vegades es formen blocs amb formes més o menys cúbiques (blocs granítics).



© Fernando Carceller



© Fernando Carceller

Coll de Vendrans **5**

Les vinyes ja es coneixien a l'època dels laietans (ibers), però van ser els romans, a partir del segle II aC, els que les van introduir definitivament com a conreu vegetal. A Tiana, al voltant de l'ermita de l'Alegria, hi havia un seguit de vil·les romanes, com ara Can Fàbregas, El Rocar, Can Llinàs... Les vil·les (*villae*) romanes, amb una extensió d'unes vint-i-cinc hectàrees, es donaven als

llicenciats veterans de l'exèrcit romà i ocupaven zones planes i protegides al costat d'un torrent, mirant cap al sud. Els masovers practicaven un guaret de vinyes i pinedes. La fusta s'utilitzava per a la construcció i la llenya per a les guixeres (a les bòbiles i als forns de calç es feia terrissa i vidre). La plantació de pins va provocar la gran extensió del pi pinyer actual.

Les Comunes **8**

Els incendis de juny i agost de 1994 fan que les comunitats vegetals que trobem estiguin poc definides en una zona que correspondria a boscos de pi pinyer, espècie introduïda pels monjos de la Cartoixa l'any 1400 aproximadament, i d'altres espècies de rebrot com l'alzina. Actualment, trobem dispersos alguns exemplars d'alzina, aladern o càdec i alguns pins que han germinat. La brolla d'albada i llistonar ocupa la major part de la superfície. Pel que fa a la fauna, en aquestes zones obertes i amb brolles és fàcil observar perdius i tudons; també podem sentir tallarols de matollars, com el tallarol de garriga o la tallareta cuallarga; veure suspès a l'aire el xoriguer i, durant l'estiu, estols dels colorits abellarols. Si tenim sort, veurem el vol ondulat del picot verd i sentirem el seu cant potent i estrident. A la dreta de l'ermita de l'Alegria veiem dues masies, la de més a la dreta és Ca l'Andreu o Cal Giró, on des de 1975 es troba l'estació d'anellament més antiga de Catalunya. Respecte a la fauna invertebrada, cap a la primavera són molt abundants algunes espècies de papallones diürnes, com ara la blaveta i la blaveta verda. També podrem veure volant de dia una papallona nocturna de la família dels zigènids, de colors negre i vermell llampant, colors aposemàtics que avisen de la seva toxicitat (aquesta papallona porta cianur al seu cos) als seus potencials depredadors.



© M. Santacelià



© Fernando Carceller

Mare de Déu de l'Alegria **9**

Aquesta ermita, d'origen romànic documentada des de l'any 1018 i consagrada l'any 1100 a sant Cebrià, va ser construïda sobre les restes d'una vil·la romana a l'entorn de la qual hi havia el nucli romà de Tizana. Al voltant de l'església s'agrupen un conjunt de masies, origen de la població actual (Can Cirera, Can Fàbregues, Ca l'Andreu i Can Montcerdà).

